

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120203348
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8120203348.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v právnej veci žalobcu: mal. E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. R. XX, XXX XX V., zastúpený zákonným zástupcom: Mgr. V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., XXX XX V., právne zastúpený: Mgr. Peter Troščák, advokát, so sídlom Hlavná 50, 080 01 Prešov, proti žalovanému: V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. potok XXXX/XX, XXX XX J., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C/19/2020-22 zo dňa 1. apríla 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Mení uznesenie súdu I. inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamieťa.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

„Žalovaný je povinný zdržať sa nakladania s osobným motorovým vozidlom zn. R. A., Y.: E evidenčné číslo: J najmä ho predat', darovať, zameniť, dať do nájmu alebo bezplatného užívania, vložiť ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti alebo družstva, zaťažiť záložným právom, zabezpečovacím prevodom práva až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 324, § 325 odsek 1, 2 písm. d/, § 326 odsek 1, 2, § 328 odsek 1, 2, § 329 odsek 1, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1, § 333, § 334 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 10.03.2020 podal žalobca na tunajší súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa nakladania s osobným motorovým vozidlom zn. R. A., Y.: E evidenčné číslo: J najmä ho predat', darovať, zameniť, dať do nájmu alebo bezplatného užívania, vložiť ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti alebo družstva, zaťažiť záložným právom, zabezpečovacím prevodom práva až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej. Rovnakým podaním žalobca podal na súd žalobu, ktorou sa domáha určenia vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu.

4. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a žalobu odôvodnil tým, že rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov zo dňa 05.12.2017 mu bol priznaný peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla vo výške 6.638,79 eur z dôvodu, že je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. So zreteľom na tento peňažný príspevok jeho matka - V. O., začiatkom roka 2018 zakúpila osobné motorové vozidlo zn. R. A., Y.: E evidenčné číslo: J ktorého vlastníkom sa stal žalobca a držiteľom jeho matka. Dňa 26.09.2019 matka žalobcu pre finančné problémy uzatvorila kúpnu zmluvu s G. H., na základe ktorej naňho previedla vlastnícke právo k predmetnému vozidlu, pričom on jej ústne sľúbil, že ide o záloh a predmetné vozidlo vráti späť, ak mu vráti sumu 5.000 eur. Vzhľadom na to, že G. H. svoj sľub

nedodržel, podala naňho matka žalobcu trestné oznámenie, pričom z vyšetrovacieho spisu zistila, že súčasným vlastníkom predmetného vozidla je žalovaný V. F.. V súvislosti s princípom nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet, žalobca poukázal na to, že pri uzatvorení kúpnej zmluvy zo dňa 26.09.2019 konala jeho matka vo svojom vlastnom mene, na vlastný účet a prevádzala vlastnícke právo k veci, ku ktorej sama nemala vlastnícke právo, o čom G. H. musel vedieť, keďže údaje do kúpnej zmluvy vpisoval z predloženého osvedčenia o vozidle, z ktorého jasne vyplývalo, že vlastníkom vozidla je žalobca. Žalobca ďalej uviedol, že ak by jeho matka uzatvárala kúpnu zmluvu v jeho mene, potrebovala by na takýto právny úkon v zmysle § 28 zákona č. 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), súhlas súdu, nakoľko je žalobca maloletým. Vzhľadom na vyššie uvedené matka žalobcu nemohla platne previesť vlastnícke právo k predmetnému vozidlu na G.a H., a ten ďalej na žalovaného. V súčasnosti je teda vlastníkom predmetného vozidla žalovaný, ktorému ako vlastníkovi zapísanému v evidencii vozidiel nič nebráni v tom, aby motorové vozidlo previedol na inú osobu, čím by došlo k zhoršeniu právneho postavenia žalobcu, a to až do takej miery, že by žalovaný stratil postavenie pasívne legitimovaného účastníka, a žalobca by bol nútený žalovať zakaždým nového nadobúdateľa, čím by sa podstatne zhoršila vymáhateľnosť jeho práva, a preto je nevyhnutné okamžite upraviť pomery tak, aby nedochádzalo k ďalším špekulantským prevodom predmetného vozidla. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/275/2017, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 15Co/37/2018 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/345/2015.

5. Podľa názoru súdu I. inštancie v prejednávanej veci žalobca opisom skutkových okolností a predloženými listinami osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov. Uviedol, že z obsahu spisu je nesporné, že je potrebné priznať žalobcovi právnu ochranu a dočasne upraviť pomery strán tak, aby sa počas trvania súdneho sporu vlastnícky režim k predmetnému vozidlu nezmenil. Žalovanému by v prípade nenariadenia neodkladného opatrenia ešte pred skončením predmetného sporu nič nebránilo previesť alebo zaťažiť dotknuté vozidlo, ktorého sa súdny spor týka. Nariadenie neodkladného opatrenia má teda za cieľ, aby sa spor vo veci samej (v ktorom žalobca môže, ale i nemusí byť úspešný), vyriešil medzi pôvodnými stranami sporu, a aby nebol realizovaný eventuálny prevod vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu na tretie osoby, alebo aby nedošlo k inému faktickému alebo právnomu zaťaženiu tohto vozidla. Ak by takáto okolnosť nastala, došlo by k výraznému zhoršeniu právneho (ale i faktického) postavenia žalobcu v spore vo veci samej, prípadne, k nezvratiteľnému následku alebo k stavu, ktorý by bol zvrátiťelný len s neprimeraným úsilím a nákladmi, resp. s veľkými obtiažami. Vzhľadom na vyššie uvedené tak súd I. inštancie návrhu na neodkladné opatrenie v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa nakladania s predmetným motorovým vozidlom.

6. Výrok o trovách konania rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

7. Proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia podal včas odvolanie žalovaný. Uznesenie považoval za nesprávne z dôvodu, že dňa 6.10.2019 žalovaný kúpil auto, ktoré je predmetom sporu od spoločnosti AUTOCENRUM AAA AUTO a.s. v pobočke Prešov na základe kúpnej zmluvy, motorové vozidlo značky: R. A., EČ/RZ:J GJ, Y.: E Podľa odvolateľa AUTOCENTRUM AAA Auto, a.s. uistilo žalovaného, že na predmetnom motorovom vozidle neviaznu žiadne ťarchy, bola vykonaná kontrola odcudzenia, kontrola Y., registrácie, exekúcie, platby DPH a kontrola stavu ťahometra. V prílohe odvolania doložil kúpnu zmluvu zo dňa 6.10.2019. V zmysle uzatvorenej kúpnej zmluvy sa stal vlastníkom vyššie uvedeného motorového vozidla.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

9. Podľa ust. § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa odseku 2 písm. d) C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

10. Podľa ust. § 326 odsek 1 a 2 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

11. Podľa ust. § 132 odsek 1 C.s.p., v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

12. Predovšetkým je potrebné poukázať na to, že v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010)

13. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010)

14. Aspoň osvedčiť právo a aspoň osvedčiť ohrozenie práva je potrebné zo strany toho, kto sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia.

15. Podľa veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku neodkladným opatrením môžu byť upravené len pomery, ktoré majú povahu právnych vzťahov. Obsahom právneho vzťahu sú jednotlivé práva a povinnosti jeho subjektov. Regulácia faktických pomerov je z povahy veci vylúčená.

16. Odvolací súd poukazuje na právny názor, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje, podľa ktorého: „V prvom rade si treba uvedomiť, že predbežné opatrenie nemožno vydať vtedy, keby išlo o úpravu faktických (nie právnych) vzťahov medzi účastníkmi. Z uvedeného teda vyplýva, že predbežné opatrenie podľa horeuvedeného prvého bodu možno použiť výlučne na úpravu právnych vzťahov medzi účastníkmi. V súvislosti s predchádzajúcim odsekom je tiež nutné zdôrazniť, že ide o podmienku tvrdenia a osvedčenia existencie právneho vzťahu len medzi účastníkmi a nie tretími osobami. Ako už bolo uvedené, podmienkou na nariadenie predbežného opatrenia je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu. Vzhľadom na skutočnosť, že obsahom právneho vzťahu sú jednotlivé práva a povinnosti jeho subjektov, možno uvedenú podmienku premietnuť do polohy, že navrhovateľ je povinný okrem existencie právneho vzťahu osvedčiť aj danosť práva (nároku), ktoré z tohto vzťahu pre neho vyplýva, a to „aspoň do takej miery, aby bolo zrejmé, že v konaní vo veci tento nárok nie je očividne vylúčený.“ (Valko, E., Tomlainová, A., Werner, A., Predbežné opatrenie a naliehavý právny záujem. Bulletin slovenskej advokácie - 1/2001, s. 31.)

17. Pri neodkladných opatreniach, ktoré majú zabezpečovací a preventívny charakter, je súd primárne povinný vyhodnotiť, či by úkon, ktorému sa má predísť, nelegitímnym spôsobom sťažil alebo znemožnil ochranu práv a oprávnených záujmov navrhovateľa v rámci konania vo veci samej. Požadované obmedzenie musí byť primerané (princíp proporcionality) a nesmie nad nevyhnutnú mieru limitovať dotknutú osobu, resp. poskytovať navrhovateľovi neadekvátnu výhodu. Z návrhu a jeho príloh musí byť zároveň zrejmé, že celkové okolnosti prípadu a správanie sa protistrany alebo jej predchádzajúce úkony osvedčujú, že k neželanému úkonu reálne môže dôjsť a jeho uskutočnenie je pravdepodobné, pričom závisí iba od individuálnej vôle samotnej protistrany. Ako už bolo uvedené, navrhovateľ je zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. (Števíček, M., Ficová, S., Barícová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 1107)

18. K nadobúdaniu vlastníckeho práva Ústavný súd SR v Náleze vydanom dňa 16.03.2016 vo veci I. ÚS 549/2015 uviedol, že aj keď Občiansky zákonník explicitne neupravuje všeobecný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam od nevlastníka iba na základe dobrej viery od nadobúdateľa, s výnimkou vydržania, nemožno bezvýnimočne tvrdiť, že samotná absencia vlastníckeho práva prevodcu povedie automaticky k neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva. Treba poskytnúť zásadnú ochranu aj tej osobe, ktorá robila právny úkon s dôverou v určitý prezentovaný skutkový stav. Navyše, ak bol potvrdený údajmi z verejnej štátom vedenej evidencie a najmä, keď ho potom aprubuje aj príslušný orgán verejnej moci (kataster nehnuteľností, súd a podobne). Princíp dobrej viery chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov je jedným z kľúčových prejavov princípu právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytovaná široká ochrana, pretože v opačnom prípade by si nemohol byť istý svojim vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu. Otázkou dobrej viery takéhoto nadobúdateľa vlastníckeho práva sa tak všeobecné súdy musia vždy riadne zaoberať pri spochybňovaní treťou osobou. Ústavný súd SR z hľadiska poskytnutia ústavnoprávnej ochrany musí tak postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Tým sa dostávajú do vzájomnej kolízie obidve ústavné hodnoty - princíp ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa a princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka. Ak však nemožno zachovať maximum z obidvoch základných práv, treba prihliadnuť k princípu všeobecnej spravodlivosti, kedy je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv, tak aj individuálne okolnosti rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko by mal niesť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovi sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom (katastrálnom) konaní. Ak teda nadobúdateľ pri nadobudnutí nehnuteľností evidovaných v katastri nehnuteľností konal v dobrej viere v konštitutívny akt štátu, mal by požívať ústavnú ochranu. Obdobnou problematikou sa zaoberal aj Ústavný súd Českej republiky, ktorý v Náleze sp. zn. III. ÚS 247/2014 zo dňa 28.01.2016 zhrnul svoju doterajšiu judikatúru s jasným záverom o originárnom spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva dobromyseľným nadobúdateľom, ktorému treba poskytnúť ústavnoprávnu ochranu, ak odvodzoval svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľností od právneho úkonu, ktorý by bol neskôr posúdený hoci aj absolútne neplatným. Predpokladom pre tento originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva je dobrá viera nadobúdateľa, ktorú sú všeobecné súdy povinné dôsledne posúdiť s ohľadom na individuálne okolnosti každého prípadu. Zistenie, že osoba bola v dobrej viere, zakladá poskytnutie ochrany jej vlastníckemu právu. Toto pravidlo možno použiť aj pre riešenie skutkovo podobných prípadov na území Slovenska, lebo dáva rozumný zmysel pre usporiadanie celej matérie pri rovnakom právnom základe.

19. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR vydaného dňa 20.12.2017 vo veci I. ÚS 460/2017 - 73 Ústavný súd SR sa riešením takto vymedzenej kolízie nezaobrá po prvýkrát, pričom sa k jej riešeniu prihlásil Nálezom vo veci I. ÚS 549/2015 a opakovane ju vyjadril v Náleze vo veci I. ÚS 151/2016 z 03.05.2017, preto na tam vyslovených názoroch zotrúva aj v tomto rozhodnutí. Pre účely tohto rozhodnutia však možno v stručnosti parafrázovať kľúčové východiská a závery, ktoré Ústavný súd SR vo vzťahu k predmetnej problematike zatiaľ konzistentne zastáva. Ochrana dobrej viery chrániacej účastníkov súkromnoprávných vzťahov je jedným z kľúčových prejavov princípu dôvery a právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Táto ochrana môže vylúčiť ochranu vlastníckeho práva pôvodného vlastníka. Poskytnutie prednosti jednej z obidvoch požiadaviek však musí vyjsť zo starostlivého skúmania individuálnych okolností každého prípadu a s náležitým a prísny hodnotením dobrej viery nadobúdateľa vlastníckeho práva. Je pritom potrebné nájsť praktickú konkordanciu medzi obidvoma protikladne pôsobiacimi princípmi tak, aby zostalo zachované maximum z obidvoch a ak to možné nie je, potom dať prednosť tomu riešeniu, ktorému svedčí ešte ďalší princíp, či všeobecne uznávaná predstava spravodlivosti.

20. Z obsahu spisu a z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že matka žalobcu /držiteľka vozidla na základe kúpnej zmluvy previedla vlastnícke právo k vozidlu, ktorého vlastníkom bol žalobca, a ktoré je predmetom žaloby o určenie vlastníckeho práva na G.a H.. Žalovaný na základe kúpnej zmluvy so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. nadobudol vlastnícke právo k predmetnému vozidlu.

21. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil právny vzťah k žalovanému. Žalobca osvedčil, že bol vlastníkom vozidla a žalovaný osvedčil, že je vlastníkom vozidla, avšak žalobca neosvedčil právny vzťah medzi ním a žalovaným.

22. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo k vozidlu na základe kúpnej zmluvy so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. uzatvorenej dňa 6.10.2019. V Čl. IV. v časti Zodpovednosť za vady v bode 4 je uvedená garancia spoločnosti „V súvislosti so zodpovednosťou za právne vady automobilu predávajúci vyhlasuje a ubezpečuje, že automobil nepochádza z trestnej činnosti, že na automobile neviaznu žiadne záložné práva alebo iné práva tretích osôb, a že automobil nie je predmetom leasingu podľa účinnej a doposiaľ neukončenej leasingovej zmluvy. V opačnom prípade je kupujúci oprávnený od kúpnej zmluvy odstúpiť. Práva vyplývajúce zo zodpovednosti za škodu.“

23. Žalovaný nadobudol vozidlo v dobrej viere a vo viere v konštitutívny akt štátu (zápis správnym orgánom dopravným inšpektorátom), navyše s garanciou predávajúceho. Z obsahu spisu a z predložených dôkazov žalobca neosvedčil ani ohrozenie práva.

24. Pri absencii osvedčenia právneho vzťahu a absencii osvedčenia ohrozenia práva možno konštatovať, že neboli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa návrhu žalobcu.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (§ 388 C.s.p.).

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 odsek 1 C.s.p. súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).